

Missio Savo
Kolinportti Ahmovaara
19.5.2012
Raamattutunti : Väinö Hotti

MITÄ KILVOITUS ON?

OPETUKSEN TÄRKEYS

Jeesus antoi opetuslapsilleen nimenomaan opetustehtävän. Opetuslasten tehtävä oli lisätä Jeesuksen opetuslasten joukkoa. Heidän tehtävänsä ei viime kädessä ollut tehdä ”ratkaisijoita”, vaan nimenomaan ”opetuslapsia”. **Ratkaisu voidaan tehdä varsin pienellä tietomäärällä ja lyhyessä ajassa, mutta opetuslapseuteen tarvitaan aikaa – ja paljon tietoa.** Opetuslapseuttaminen on pitkälinen prosessi!

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).

RISTILLÄ RIISUTAAN JA PUETAAN

”Kertaus on opintojen äiti.”

”Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! **Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästyä, ja teille se on turvaksi**” (Fil.3:1).

Uskonelämän keskus on risti; **se on sekä riisumisen että pukemisen paikka.** Tuhlaajapoikaa ei puettu ennen riisumista. Samoin ylimmäisen papin piti ennen pukemista suostua riisumiseen:

”Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja **pukekaa hänet niihin**, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa’” (Luuk.15:22).

3. Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seiso i enkelin edessä.

4. Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka seisoivat hänen edess änsä: ”**Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen ylt änsä**”. Ja hän sanoi hänelle: ”Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja **minä puetan sinut juhlavaatteisiin**”.

5. Minä sanoin: ”Pantakoon puhdas k ä ärelakki hänen pääh änsä”. Niin he panivat puhtaan k ä ärelakin hänen pääh änsä ja pukivat hänet vaatteisiin. Ja Herran enkeli seiso i siinä. (Sak.3:3-5).

”Sun edessä i meid ät riisutaan
ja myöskin armoitetaan Sanas mukaan.
Pois omat huonot rä äsy t otetaan
ja juhlavaatteet pä älle puetaan,
- autuutta sitä ei pä arvaa kukaan.

Vilho Rantanen

”Kristillisyydess ä on aina riisuminen hitaampaa kuin pukeminen. Alas, matalalle lyömiseen tarvitaan vuosia, korottamiseen vain hetki” (Niilo Tuomenoksa).

GOLGATA LÖYDETTÄVÄ UUELLEEN

”Jerusalemassa tunnetaan useita paikkoja Jeesuksen ristiinnaulitsemispaikkoina. Paikan nimi ”Golgata” tarkoittaa ”pääkallon paikkaa”. Kaksi niistä tunnetaan parhaiten. Vanhan kaupungin luoteispuolella on pieni kallio, jonka rinteessä olevat kuopat muistuttavat monien mielestä pääkallon silmäkuoppia. Sen lähellä on muinainen hautapaikka, joka tunnetaan Puutarhahaudan nimellä.

Toinen hyvin tunnettu paikka sijaitsee Pyhän Haudan kirkon suojissa. Se on vanhin olemassa oleva kirkkorakennus. Kuningatar Helena, keisari Konstantinuksen äiti, rakennutti sen 4:llä vuosisadalla jKr. Ennen tätä paikalla sijaitsi Venus-jumalattarelle pyhitetty temppele, joka puolestaan oli rakennettu 2:lla vuosisadalla eKr. pystytetyn hashmonealaisen juutalaismonumentin paikalle...

Jos tämä on se oikea Golgata (pääkallon paikka), Jeesus on ristiinnaulittu jossain tässä ylhäällä. Tämä kallio on jatke Moorian vuorelle. Kaikkien juutalaisten historiankirjojen mukaan Gordonin Golgatan alue on ollut Raamatun aikana yleinen kivittämisen paikka. Ainakin 300-luvulta lähtien kristityt ovat uskoneet, että Stefanus kivitettiin tällä paikalla, ja sen takia Damaskosportin alla olevaa porttia kutsutaan Stefanus-portiksi” (Nettitekstiä).

Edellä oleva teksti koski ”fyysistä Golgataa”. Oikean Golgatan paikantamisella on silläkin oma merkityksensä. Mutta painopiste on kuitenkin hengellisellä alueella!

Hengellisesti meidän on löydettävä Golgata uudelleen: 1. Golgata kolmiulotteisen ristin paikana.
2. Golgata kristittyjen yhteyden paikkana.

RISTIN KOKO ANSION OMISTAMINEN

Kolmiulotteinen risti

Raamatun mukaan risti on ”kolmiulotteinen”, kun taas meille on välitetty kuva yksiulotteisesta rististä.

1. VANHURSKAUTTAMINEN. Syntiinlankeemuksessa ihminen joutui eroon Luojastaan ja Jumalastaan. Jeesuksen ristinkuolema teki mahdolliseksi yhteyden solmimisen uudelleen (Room.3:23-24). **Jeesuksen vanhurskaus tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

2. PYHITYS. Uskova saa pukeutua ristillä hankittuihin lainavaatteisiin – päivittäin (Room.6:3-4). **Jeesuksen pyhyys tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

3. VOITTOTAISTELU. Golgatalla käytiin raju taistelu. Siellä Jeesus kävi voitollisen taistelun kaikkia pimeyden valtoja vastaan. Tapahtui kaikkien aikojen ”aseistariisunta” (Kol.2:15). Uskova pääsee Jeesuksen voittosaattoon, ”triumfiin” (2. Kor.2:14). **Jeesuksen voitto tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

Kristus ei ole jaettavissa. Vanhassa liitossa pääsiäislammas piti syödä ”kokonaan”. Uuden liiton pääsiäislammas on Kristus (1. Kor.5:7).

GOLGATAN KANGASPUUT

” **Vaadi minulta, mitä tahdot**, mutta anna minulle kaikki, mitä vaadit, sillä minulla itselläni ei ole yhtään mitään”. (Augustinus).

Golgatalla kuului huuto: KAIKKI ON TÄYTETTY! ja : KAIKKI ON VALMIINA!

Golgatalla valmistettiin syntiinlankeemuksen riisumalle alastomalle ihmiselle täydelliset vaatteet, joihin meitä kehoitetaan (**uskossa**) pukeutumaan:

”**vaan pukekaa päällemme Herra Jeesus Kristus**” (Room.13:14).

”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, **olette Kristuksen päällemme pukeneet**” (Gal.3:27).

”Sentähden **ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu**” (Ef.6:13).

”**Pukeutukaa siis te**, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen” (Kol.3:12).

Golgatan kangaspuilla meille kudottiin:

- 1) Juhlavaatteet (vanhurskauttaminen)
- 2) Työvaatteet (pyhitys)
- 3) Sota-asu (voittoelämä)

Emme saa koskaan unohtaa näiden vaatteiden alkuperää – ja hintaa. Kaikissa näissä lukee: MADE IN GOLGATA. Varmemmaksi vakuudeksi kaikissa näissä vaatteissa on **punainen raita**.

HARVINAINEN SANA

Kilvoitus – sanaa kuulee nykyään harvoin. Muita hengellisiä termejä mainitaan useammin. Samalla on syytä todeta, että silloinkin kun se on esillä, opetus on sekavaa: yksi opettaa yhtä toinen toista.

HENGELLINEN SANA

Kilvoitus - sana on syytä erottaa maallisista termeistä. Se kuuluu ”kaanaan kieleen”. Se kuuluu nimenomaan uskonelämään. Se onkin eräs tärkeimmistä uskoon liittyvistä termeistä. Jos se jätetään pois, kristilliseltä uskolta putoaa pohja.

UUSI KÄÄNNÖS VIE HARHAAN

”**Kilvoittele** hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä” (1. Tim.6:12).

”Minä olen hyvän **kilvoituksen kilvoitellut**, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt” (2. Tim.4:7).

Uusi v.1992 raamatunkäännös ”maallistaa” tämän tärkeän sanan puhumalla ”kilpailusta”.

”Käy uskon jalo **kilpailu** ja voita omaksesi ikuinen elämä, johon sinut on kutsuttu ja jonka olet tunnustanut päämääräksesi, kun monien todistajien läsnä ollessa lausuit hyvän tunnustuksen” (1. Tim.6:12).

”Olen kilpaillut hyvän **kilpailun**, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni” (2. Tim.4:7).

Uusi käännös (1992) **kilvoittelee** tehdäkseen uskosta ”jokamiehen uskon”. Tähän liittyy pyrkimys tehdä Raamatusta ”tavallinen kirja”:

*”Raamatunkäännöskomitean sihteeri, dosentti **Aarne Toivanen** esitti Kotimaa -lehdessä 7.8.1992 oudon päätelmän: ’Minulle on tullut se vakaumus, että olisi kirkolle ja kristittyjen elämälle erittäin suuri voitto se, jos Raamattu nähtäisiin **täysin** maallisenä ja **täysin** historiallisena kirjana”* (Risto, Santala, Suudelma hunnun läpi, s.28).

Kun päämäärä on tämä, kaikki raamatulliseen kieleen luonnostaan kuuluvat sanat (kuten kilvoitus, olla Kristuksessa jne.) pyritään karsimaan pois.

RAAMATTU JA JOKAMIEHEN USKO

”Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**” (2. Tess.3:1,2).

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja **harvat** ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).

”**Kilvoitelkaa** päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, **mutta eivät voi**” (Luuk.13:24).

”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, **löytäneekö hän uskoa maan päältä?**” (Luuk.18:8).

KILPAILU JA KILVOITUS

Kilpailussa tavoitellaan ”maallista seppelettä”. Kilvoittelussa on kyse taivaallisen palkinnon saavuttamisesta. Kilpailussa tavoitellaan omaa parasta ja kunniaa. Kilvoittelija etsii lähimmäisen parasta ja Jumalan kunniaa. Kilpailijan motiivit ovat itsekkäitä. Kilvoittelijaa ajaa liikkeelle rakkaus – Jumalaan ja lähimmäisiin. Kilpailijan suhde kansakilpailijaan on torjuva. Taivastiellä kilvoittelija asettuu toisen rinnalle: voitetaan yhdessä! Kilpailija taistelee toista kilpailijaa vastaan, **kilvoittelijan vastustajat taas ovat perkele, maailma ja oma liha.**

KORVAUSTEOLOGIA

Ihmisillä, jotka hylkäävät kilvoituksen, on yleensä siihen joku ”alibi”. Kilvoitus on lihalle ja verelle vastenmielinen ja siksi Ihminen on äärimmäisen kekseliäs päästäkseen kilvoituksen ikeestä.

Perusteet ovat hyvin hurskaita ja hengellisiä - monta kertaa pyhityksen hylkääminen tapahtuu myös alitajuisesti uskovan itsensä sitä tiedostamatta:

1. Olen lapsena kastettu; minulla on ”kasteen armo”, johon sisältyy kaikki. Tämä on yleinen näkemys kansankirkossa.

Järvi-Kuopion seurakunnan kirkkoherra **Reijo Leino** kirjoittaa: *”Tärkeä on myös muistaa, että meillä on rajanylittämiseen tarvittavat asiakirjat kunnossa ja päivitettyinä. Ajan rajapyykkiä ylittäessämme passinamme toimii kasteen armo. Tuon armon ansiottomina omistajina voimme aikanamme turvallisesti käydä ajan rajan tuollepuolen”* (Koillis-Savo, 7.5.2012).

Tässä kirkkoherra antaa kastetulle tyynyn pään alle, jonka päällä voi kaikessa rauhassa nukkua suruttomuuden raskasta unta – ilman kilvoitus-stressiä.

”Kasteen armoksi” kutsuttu ei ole jotakin uudenlaista armoa. On olemassa vain yhdenlaista armoa: Jumalan armoa Jeesuksessa Kristuksessa (Övind Andersen, Uskosta uskoon, s.327).

2. Olen saanut ”uskovien kasteen”. Se on taivaslippuni ja takeeni taivaaseen pääsystä. Kilvoitus ei kuulu minulle. Tällaisen ihmisen taivastoivo lepää ”paremman kasteen varassa”.

3. Olen ”tehnyt ratkaisun”. Silloin sain taivaslipun – ja muuta ei tarvita. Taivasasiani hoidettiin kerralla kuntoon!

”Ei ole mitään kertaparannusta, jossa oma mieli olisi pantu hyllylle ja Kristuksen mieli päässyt vallitsevaksi meissä” (Niilo Tuomenoksa).

4. Minulla on armolahjoja. Minä täytyin Pyhällä Hengellä ja puhuin uusilla kielillä. Näin Jumala on sinetöinyt uskonelämäni. Jumala on todistanut uskoni oikeaksi ja aidoksi.

5. Olen kokenut pelastuksen – mitä vielä vaaditaan? ”Kerran pelastettu – aina pelastettu.” Taivaslippu kourassa voin kulkea kaikkien tarkistuspisteiden läpi – huolta vailla.

6. Kuulun raamatulliseen kirkkokuntaan. Tämä yhteisö hoitaa nämä hengelliset asiat puolestani. Kirkko kilvoittelee minun puolestani! Minun ei tarvitse vaivata sillä päätäni.

7. ”Ryövärin kelkan jalakset takaavat perillepääsyn.” Mitään muuta kuin ryövärin armo ei tarvita. Puheet kilvoituksesta ja pyhityksestä ovat harhaoppia – ja kuollutta oikeaoppisuutta! Tällöin unohdetaan, että ryövärit lähti henki heti vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen jälkeen. **Hänestä ei ole pyhityksen eikä kilvoituksen opettajaksi!**

KILVOITUSALUEET

1. Ekklesiarakkaus

Uskovien keskinäinen rakkaus. Jokaisen tulisi sanoutua irti ”lahkolaisrakkaudesta”, jossa rakkauden kohteena ovat vain oman kuppikunnan jäsenet. Tämän rakkauden tulee muuttua ”ekklesiarakkaudeksi”, jossa rakastetaan kaikkia Jumalasta syntyneitä.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” (Joh.13:34,35).

Tähän liittyy rakkauden osoittaminen käytännössä. Ei riitä, että sanot rakastavasi kaikkia Herran omia. **Sinun tulee osoittaa se käytännössä.** Jos sinä rakastat jotakin henkilöä, sinä osoitat sen olemalla häntä lähellä. Jos et osoita rakkautta käytännössä, rakkautesi on tyhjänpäiväistä suunsoittoa – jonka voit vaaratta lopettaa.

”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin” (Niilo Tuomenoksa).

”Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, **vaan teossa ja totuudessa**” (1. Joh.3:18).

”Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani **ja tekee niiden mukaan**, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi” (Matt.7:24).

”Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani'. Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: '**Minä menen, herra**', **mutta ei mennytkään**” (Matt.21:28-30).

”Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' **ettekä tee, mitä minä sanon?**” (Luuk.6:46).

2) Vanhurskauttamiskilvoitus

”**Kilvoitelkaa** päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, **mutta eivät voi**” (Luuk.13:24).

3) Työkilvoitus

Uskova on kutsuttu tekemään työtä Herran viinitarhassa.

1. ”Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa...

4. ja hän sanoi heille: '**Menkää tekin minun viinitarhaani**, ja mikä kohtuus on, sen minä annan teille'. (Matt.20:1,4).

”Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäkönnne ei ole turha Herrassa” (1. Kor.15:58).

4) Taistelukilvoitus

”Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa” (Ef.6:11,12).

”Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä **taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta**” (Fil.1:27).

5. Kristuksessa pysyminen

Kristinusko ei ole lainkaan uskonto, vaan se on orgaanista (elimellistä) yhteyttä Kristukseen. **Tässä on uskovan kilvoituksen rautainen ydin.**

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

6. Kilvoitus murheiden voittamiseksi

Uskova on päässyt Jumalan ”täysihoitoon”:

25. Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26. Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne? (Matt.6:25,26).

Nimenomaan lopunaikana tässä kohden on erikoinen valvomisen ja kilvoituksen paikka:

”Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä **elatuksen murheet**, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta” (Luuk.21:34).

7. Juoksemista

Elämä on LIIKETTÄ. Uskonelämä ilmaisee itsensä liikkeenä Vapahtajaa kohti. Usko on jatkuvaa eteenpäin kiiruhtamista.

12. Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan **minä riennän sitä kohti**, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut.

13. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja **kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin**,

14. **minä riennän kohti päämäärää**, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil.3:12-14).

”Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaa mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja **juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa**” (Hepr.12:1).

*"Hitauden henki koettaa nykyään tehdä kaikki kutsutut sielut aatamillisen haluttomiksi käymään alituisesti kerjäten armoistuimen luo uutta armoa saamaan. On tarkoin huomattava, että aina meidän yhä uudelleen on etsittävä uutta armoa. **Se, joka tahtoo tai on jo alkanut elää ennen pyytämästään ja saamastaan armosta, on lakannut kilvoittelemasta**" (Jonas Lagus).*

8. Jatkuva uskominen

Kreikkalainen sana: JATKUVASSA PREESENSISSÄ! Ei tarkoita vain, mitä nyt tehdään, vaan JOTAKIN JONKA TEKEMISTÄ JATKETAAN.

Jeesus ei sanonut: Pyytäkää, niin te saatte, etsikää niin te löydätte (Matt.7:7). Hän sanoi: Pyytäkää "jatkuvasti", niin saatte, etsikää "jatkuvasti", niin löydätte.

Joh.3:16 on myös "jatkuvassa preesensissä": että kuka tahansa "jatkaa häneen uskomista", ei joudu kadotukseen...vaan "jatkuvasti saisi iankaikkisen elämän". Eivät ne, jotka uskovat kerran, vaan ne, jotka jatkavat uskoen, jatkavat siinä, että heillä on elämä.

Tässä (1. Joh.3:9) taas sanotaan: "EI KUKAAN, JOKA JATKAA KRISTUKSESSA ELÄMISTÄ JATKA SYNNIN TEKOA." Elämistä tarkoittava verbi tarkoittaa tässä myös PYSYMISTÄ! Olen viiniköynnös, pysykää minussa: (Joh.15:1-6)...

Johanneksen evankeliumissa tämä verbi on poikkeuksetta tässä preesensin jatkuvuutta merkitsevässä muodossa. (David Pawson)

KILVOITUKSEN OLEMUS

1. Vastavirtaan kulkemista

Uskova ei kulje yleisen mielipiteen aalloilla, vaan hän tarkoin harkitsee, mitä ja ketä voi kannattaa. Usein hän joutuu asettumaan enemmistöä vastaan. Raamatusta kiinni pitäminen johtaa usein vähemmistöön. *"Elävät kalat uivat vastavirtaankin."*

2. Jeesukseen katsomista

Tämä on uskovan alituista harjoitusta. Tässä on otettava huomioon: *"Sinulla on rajattomasti syytä katsoa häneen eikä ainoatakaan syytä kääntää katsettasi pois hänestä"* (Thomas Wilcox).

Meidän on huomioitava: kukka kääntyy automaattisesti aurinkoon päin, mutta uskova on kääntymässä jatkuvasti pois päin "vanhurskauden auringosta". Heikkouteemme tulee kuitenkin avuksi Pyhä Henki, joka toistuvasti on kääntämässä morsiusielun katsetta Ylkäänsä. Tässä on vakava kilvoituksen paikka! **Jumala vaikuttaa, mutta uskovan on suostuttava tähän vaikutukseen.**

"Vähäisintäkin omassatunnossasi tuntuva nuhdetta, joka ilmoittaa sinun olevan poissa tieltä, sinun on niin toteltava, että katsot Jumalan Poikaan, joka tahtoo parantaa kaikki puutteesi" (Jonas Lagus).

"Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" (Joh.1:27).¹

”Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, **silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen**” (Hepr.12:1,2).

3. Herran kasvojen etsimistä

Uskova kadottaa (ja hänen sallitaan kadottaa) Herran kasvot toistuvasti. Mutta nämä kasvot ovat niin armaat, että morsiuksielu jää niitä kaipaamaan ja etsimään. Tätä morsiamen ja yljän hellää ja herkkää suhdetta kuvataan hyvin Korkeassa Veisussa.

”Yöllä minä vuoteellani etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa, minä etsin, mutta en löytänyt häntä. ”Minä nousen ja kiertelen kaupunkia, katuja ja toreja, **etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa.**” Minä etsin, mutta en löytänyt häntä” (Kork.v.3:1,2).

”Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, **etsikää alati hänen kasvojansa**” (Ps.105:4).

4. Tykökäymistä

Aadam ja Eeva söivät meidän onnemme eväät paratiisissa.

”Meidän täytyy vaikkakin vähitellen opetella vaikeata läksyä, jota emme koskaan täysin opi, sitä läksyä, että Aadamilta olemme perineet kaiken ajateltavissa olevan kauhistuksen ja **viemme sen mukanaamme vähentymättömänä hautaan asti**” (Jonas Lagus).

Syntisen on turha etsiä omasta povestaan onnea. Kurjuuteen liittyy myös olennaisena osana sokeus omalle kurjuudelle (valheen henki). Ainut mahdollisuus onneen on Jeesuksessa avautunut uusi yhteys Jumalan kanssa. **Tämä toteutuu tykökäymisen harjoituksessa.** Siinä viinipuun oksa imee mehevästä rungosta elämän nestettä (Joh. 15:5). Siinä saadaan ”vastaseerumi” paratiisin käärmeenpuremalle. Siksi tykökäymisen tulee olla vakavaa ja keskeytymätöntä. ”*Se, minkä on tuhonnut kielletty puu, Sun ristisi puussa nyt korjautuu*” (Vvk. 383:4).

Ilman tätä harjoitusta meillä on vain kuollut aivousko. Harjoitus on teoriassa helppoa, mutta käytännössä äärimmäisen työlästä. Tähän syynä ovat turmeltunut luontomme, järkemme ja epäuskomme. Tässä harjoituksessa kukaan ei ole mestari. Mutta siitä on kuitenkin tiukasti pidettävä kiinni, koska **se on ainut autuaaksitekevä harjoitus.**

”*Toivoisin, että olisitte kiivaat ja rohkeat, köyhät hengessä ja rikkaat Jumalassa, ja ettei teidän suuri oppinne saisi pimittää seurustelemista Kristuksen kanssa, joka on ainoa autuuden perustus*” (Paavo Ruotsalainen).

”*Pitäkäämme hukkaan menneinä kaikkia niitä hetkiä, jolloin emme ole tässä harjoituksessa, ja palatkaamme siihen aina uudestaan*” (Jonas Lagus).

Avuksi tähän harjoitukseen tulee Raamatun monet ja suuret lupaukset siitä, kuinka Jeesus ottaa vastaan syntisiä. Lisäksi Raamattu todistaa, kuinka Jumalan isänsyli on avoin katuvalle syntiselle: tuhlaajapoika, ristin ryöväri, syntinen nainen ja kieltäjä Pietari.

Tykökäyminen liittyy jatkuvaan rukoukseen, josta Jeesus muistutti:

”Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä” (Luuk.18:1).

Ihmiset tarvitsevat rohkaisua siitä, että Jeesus ottaa aina vastaan:

”Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos” (Joh.6:37).

”Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan” (Hepr.4:16).

5. Herran odottamista

Tämä on vaikea mutta tärkeä kilvoituskouluun liittyvä asia. Ilman sitä kilvoitus ei lainkaan menesty. Koko kilvoitus valuu hiekkaan.

”Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta **ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman**, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy” (Jes.40:30,31).

”Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänen sanaansa. Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua” (Ps.130:5,6).

”ja näin Abraham, **kärsivällisesti odotettuaan**, sai, mitä luvattu oli” (Hepr.6:15).